Dosar nr. 4-2238/2025
4-25128888-12-4-09092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 ianuarie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău(sediul Centru)
Instanţa de judecată în componenţă**:**
Președintele ședinței, judecător Roman Mazureț
Grefier Filoteia Anghel
În lipsa participanților, citați legal

examinînd în ședința publică, cauza contravenţională pornită în privinţa lui *****, născută la ***** IDNP – *****, domiciliată în mun. *****, învinuită în comiterea contravenției prevăzute la art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 174367 din 28 august 2025, cet. ***** este învinuită că, la data de 25 iulie 2025, fiind părintele minorei Munteanu Nina, nu și-a îndeplinit obligația de educare și instruire a ultimei, fapt prin ce în perioada de timp în luna iulie anul 2025, Munteanu Nina a deteriorat pereții blocului din mun. Chișinău, *****, cauzînd un prejudiciu material Administrației blocului.

Astfel, acțiunile cet. *****, au fost calificate de agentul constatator în baza art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional.

Procesul contravenţional, pornit în privinţa cet. ***** în baza prevederilor art. 395 alin. (1) din Codul Contravenţional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanţei de judecată.

În ședința de judecată, agentul constatator, cît și persoana învinuită, fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-au prezentat, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul Contravenţional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție și materialele din dosarul contravențional prezentat, raportat la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată reține următoarele.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii:

a) încetarea procesului contravenţional; sau

b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Intenţia este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudenţa constă din faptul, că persoana care săvârşeşte fapta îşi dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod uşuratic vor putea fi evitate.

În sensul art. 458 din Codul Contravenţional, la examinarea cauzei contravenţionale în fond, instanţa de judecată urmează să soluţioneze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei, în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârşită, inclusiv a numelui şi datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvârşirii acesteia, figurând şi semnătura agentului constatator.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul Contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la

contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În accepţiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzîndu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din Codul Contravenţional, sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Astfel, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Totodată, legiuitorul a instituit obligaţia încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiţii: a constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. (*Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurata în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 174367 din 28 august 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliţie Botanica, Potînga Victor, a stabilit că, cet. *****, la data de 25 iulie 2025, fiind părintele minorei Munteanu Nina, nu şi-a îndeplinit obligaţia de educare şi instruire a

ultimei, fapt prin ce în perioada de timp în luna iulie anul 2025, Munteanu Nina a deteriorat pereţii blocului din mun. Chişinău, *****, cauzînd un prejudiciu material Administraţiei blocului.

Astfel, acţiunile lui ***** au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional.

Potrivit prevederilor art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional, neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului se sancţionează cu amendă de la 6 la 15 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 15 la 25 de ore.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina cet. *****, instanţa de judecată a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal cu privire la contravenţie încheiat de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei bănuite în comiterea contravenţiei, acţionează principiul „*in dubio pro reo*”.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, în susţinerea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 174367 din 28 august 2025, de către agentul constatator a fost prezentate: cererea din 26 iulie 2025; demersal din 04 august 2025; procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 26 iulie 2025; fototabel; procesele-verbale privind actele de constatare din 18 august 2025; procesul-verbal privind actele de constatare din 28 august 2025 şi cererea din 28 august 2025.

Astfel, actele anexate la cauza contravenţională de către reprezentantul agentului constatator, nu confirmă vinovăţia persoanei învinuite, or potrivit procesului verbal privind actele de constatare din 18 august 2025, minora Munteanu Nina a declarat că, ea numai a filmat video cum prietenele acesteia deteriorau pereţii blocului, la fel potrivit şi procesului-verbal privind actele de constatare din 28 august 2025, minorele Leca Elisaveta şi Ivanes Andreia, au recunoscut că acestea anume au deteriorat pereţii blocului, totodată acestea au declarat că, minora Munteanu Nina, nu a participat la deteriorarea pereţilor blocului, ea numai facînd video cu telefonul, mai mult că, administratorul blocului la data de 28 august 2025, a înaintat cerere prin care roagă organele de Poliţie să înceteze precăutarea materialului înregistrat în Inspectoratul de Poliţie Botanica, din motiv că prejudiciul material a fost restituit şi careva pretenţii la persoanele stabilite nu are.

La fel pornind de prevederile art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional, „*neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de*

către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere...", ce dă de înţeles că, persoana învinuită, nu a săvîrşit o contravenţie, or, potrivit declaraţiilor menţionate supra, fiica acesteia, nu a deteriorat pereţii blocului locativ, dar şi prin faptul că, la materialele cauzei există cererea victimei de încetare a examinării cauzei, din motivul împăcării.

În circumstanţele date, potrivit principiului „*actori incumbit probation"***,** cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o şi dovedească, astfel, instanţa de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către ***** a contravenţiei imputate.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina făptuitorului, instanţa a observat că, în cauză, deşi agentul constatator a indică că pretinsa contravenţie s-ar fi realizat prin, "*neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului*" la caz lipsind careva probe în vederea probării faptei imputate lui *****.

Astfel, la caz nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie întocmit de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încît în favoarea petentului acţionează principiul „*in dubio pro reo"*.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul Contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Mai mult, agentul constatator a conchis vinovăţia lui ***** doar în baza propriilor presupuneri, care în cazul din speţă nu sunt suficiente pentru tragerea la răspundere a acestuia, astfel, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia făptuitorului pretins.

Faţă de cele precizate, pe lîngă cele constatate de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, or acesta nu a demonstrat intenţia comiterii contravenţiei, dubiu care profită făptuitorului, potrivit principiului „*in dubio pro reo"*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea

obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravenţional şi, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Împrejurările constatate confirmă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu a fost întocmit în coroborare cu probele existente la caz, or, aceste dispoziţii legale asigură respectarea dreptului la apărarea făptuitorului, iar potrivit art. 381 alin. (4) din Codul Contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Instanţa constată că, agentul constatator a omis efectuarea unui control amplu obiectiv şi sub toate aspectele al celor evenimente pretinse, iar organul constatator nu a epuizat toate posibilităţile procedurale în vederea stabilirii adevărului pe caz.

La caz instanţa reiterează că potrivit prevederilor alin. (3) art. 375 din Codul Contravenţional, "*concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional*".

Mai mult, în context se reiterează că instanţa de judecată nu este competentă să investigheze fapta contravenţională, nefiind în drept şă-şi asume responsabilităţi organului constatator sau de investigaţii în vederea administrării unor probe al faptei contravenţionale, competenţa ei limitându-se doar la examinarea completă şi obiectivă a tuturor probelor atît de învinuire cît şi celor de dezvinovăţire şi anume a celor deja administrate şi propuse instanţei de către participanţii la proces în vederea stabilirii adevărului, fapt care la caz nu s-a realizat în deplină măsură pentru soluţionarea justă a cazului. În lipsa unor date certe că, ***** ar fi comis fapta de care este acuzat, instanţa ajunge la concluzia că în acţiunile acestuia lipseşte faptul contravenţiei.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare „*ex proprius sensibus*” a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

Reieşind din cele invocate mai sus, instanţa de judecată deduce că, la caz lipseşte faptul contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional.

La fel, instanţa de judecată reiterează că, agentul constatator nu a expus fapta contravenţională după cum s-a realizat, bazîndu-se unilateral pe propriile sale convingeri, deşi legiuitorul a invocat expres obligaţia agentului constatator de a expune fapta comisă în aşa mod încît la calificarea acesteia să nu apară dubii, acesta urmînd a fi înlăturate prin probele acumulate, acţiuni care de altfel nu au fost întreprinse.

Luînd în consideraţie faptul că, în cadrul examinării cauzei nu s-a constatat comiterea de către ***** a contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravenţional pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

Călăuzindu-se de prevederile art.art. 441 alin. (1) lit. a), 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Procesul contravenţional pornit în privinţa lui *****, în baza art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional, se încetează pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

Hotârârea este cu drept de atac în ordine de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Roman MAZUREŢ**